

Vortex

Adina Speranta

ruptă e tăcerea în fâșii sordide,
tresare spasmodic candelabrul nopții,
în plămânii lumii geamătul se frânge,
vestitor al morții, horcăit demonic.

vortexul se naște din nimic și-nghite
păsări rătăcite cu aripi de smoală,
macină speranțe, amintiri rebele,
zguduie angoasa labirintul cosmic.

absența se-așterne, umbră peste vremuri,
pierdută-i privirea, delirează timpul,
noaptea, existența, gândul meu la tine,
se-mpletesc haotic... unde-i infinitul?

Adina V.

9.12.2016